

عنوان مقاله:

بررسی تطبیقی امکان تحقق همزمان دکترین ام القرای جمهوری اسلامی و شهر جهانی در مورد شهر تهران

محل انتشار:

نشریه آفاق علوم انسانی، دوره 1، شماره 12 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

محمد اسکندری نسب - دانشآموخته کارشناسی ارشد پژوهش علوم اجتماعی، دانشگاه تهران

عباس نادری بنی - دانشآموخته کارشناسی ارشد جغرافیای سیاسی، دانشگاه شهید بهشتی تهران

روح اله حسینوندشکری - دانشآموخته کارشناس ارشد جغرافیای سیاسی، دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

از ابتدای انقلاب اسلامی، دغدغه دولتمردان و مدیران، تحقق ایران و خصوصا شهر تهران به عنوان امالقری جهان اسلام بوده که با جهانی شدن و ایجاد شهرهای جهانی مصادف شده است. دکترین امالقری که ریشه در تفکر جدید جهان اسلام خصوصا امام خمینی (ره) و سایر نظریه پردازان جمهوری اسلامی دارد، با ایده شهر جهانی شباهت زیادی دارد گویی میتوان همزمان هر دو ایده را در یک شهر مانند تهران محقق کرد. در نتیجه این مقاله بر آن است تا با بررسی مفهومی و کارکردی روند جهانی شدن و خصوصیات شهر جهانی، به صورت تطبیقی آن را در کنار ایده امالقری، در صدر اسلام و ادبیات سیاسی جمهوری اسلامی قرار دهد تا به این سوال پاسخ دهد که آیا تهران به عنوان شهر امالقری جهان اسلام، میتواند همزمان به مثابه شهر جهانی (در ادبیات جهان مدرن) ایفای نقش کند. نتیجه این مقاله نشان میدهد که این دو ایده از نظر مفهومی و کارکردی تخالف و تضادهای زیادی دارند؛ منشا این ناسازگاری این دو ایده، بستر تاریخی متفاوت رشد و شکل گیری هر یک از این ایده هاست.

کلمات کلیدی:

ام القرای جهان اسلام، دکترین ام القری، جهانی شدن، شهر جهانی، تهران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/794172>

